

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: OHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: OHelsea 3-3878

NO. 207. — ŠTEV. 207.

NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 5, 1935. — ČETRTEK, 5. SEPTEMBRA 1935.

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

ŠTEVILO ŽRTEV VIHARJA JE NARASLO NA ŠTIRISTO

NAJHUJE JE BILO PRIZADETO VETERANSKO TABORIŠČE; ŠKODE NI MOGOČE DOGNATI

S parnika "Dixie" je bilo dosedaj rešenih 164 potnikov. — Več malih ribiških vasi je bilo popolnoma uničenih. — Vojaki in delavci Rdečega križa na delu. — Izpod razvalin so odkopali sto trupel veteranov. — Do dveh veteranskih taborišč še ni bilo mogoče dospeti.

JACKSONVILLE, Fla., 4. septembra. — Danes popoldne so začeli s silnimi naporimi reševati potnike, ki se nahajajo na nasledem parniku "Dixie". Ob sedmih zvečer je bilo pa treba zaradi močnega južnega vetra reševalna dela ustaviti. Na parnike, ki se nahajajo v bližini, je bilo do tega časa preplanih 164 oseb. Rešenci so nepoškodovani, toda vsi silno preplašeni. Jutri bodo reševalci nadaljevali s svojim delom.

MIAMI, Fla., 4. septembra. — Strašen vihar, ki je divjal ob obali Floride ter puščal za seboj smrt in razdejanje, se je proti večeru nekoliko podel. Koliko smrtnih žrtev je zahteval, ni bilo mogoče dognati, toda nekateri jih cenijo na štiristo.

Ko je vremenski urad napovedal za danes nov napad, je pobegnilo iz malega ribiškega mesteca Key West vse prebivalstvo.

Delavci Rdečega križa so posvetili vso pozornost veteranskim taboriščem, kjer je bilo razdejanje najhujše. Izpod razvalin v Ferra kempu so izkopali sto trupel vojnih veteranov.

Do dveh veteranskih kemp, ki se nahajajo bolj na jugu, še ni bilo mogoče dospeti.

Reševalci so uverjeni, da tudi tam ni nič bolje kot je bilo v Ferra kempu.

George Branch, uradnik Florida East Coast železnice v Islamoradu, je sporočil, da je videl v tamkajšnji bližini 150 trupel. Neki letalec je iz zraka naštel 125 žrtev. Ob progi omenjene železnice je ležala kempa št. 5.

Več letalcev je skušalo pristati na opustošenem ozemlju, pa se jim ni posrečilo. Pozneje so izjavili, da so videli trupla v grmovju in na drevesih.

Charles van Bechten, ki je obiskal nekega tovariša v veteranskem taborišču ter se je pozneje na čudežen način rešil, je pripovedoval: —

— Ne morete si predstavljati, s kakšno silovito naglico je izbruhnil vihar. Po radio smo bili obveščeni, da se nam bliža nevihta ter da je bil poslan proti kempu poseben vlak, ki nas bo odpeljal. Toda vihar je prišel prej nego vlak.

— Drevesa so letela po zraku kakor slamnate bilke, voda je vidno naraščala. Mimo je privozil vlak, toda strojevodja ni mogel ali ni hotel ustaviti. Naenkrat se je pojavila pred nami petnajst čevljev visoka stena vode ter padla na nas. Če bi se krčevito ne oprijemali ograje na postaji, bi bili izgubljeni. Enajst vagonov tistega vlaka je pozneje vrgel vihar iz tira. Največ smrtnih slučajev je povzročilo drevje, ki ga je vihar ruval in pozneje metal na gruče ljudi.

Paul E. Hood iz Miami, ki se je bil podal z reševalnim moštvo v Snake Creek okraj, je podal naslednjo žalostno sliko:

— Kmalu smo dospeli do ranjencev, ki so ležali na provizoričnih nosilnicah. Malo vstran so se stiskali begunci okrog ognja. To je bil šele začetek. Do kolen smo brodili po blatu ter slednjič dospeli na mesto, kjer je bila nekoč kempa št. 1. — Trupla, posamezna in v skupinah, so ležala na prostem in med razvalinami.

Kakor ni mogoče dognati, koliko žrtev je zahteval vihar, tako tudi povzročene materialne

Anglija pošilja vojaštvo na Malto

PREDSEDNIK PRIMERJA DRŽAVO S HIŠO

Popravila so sem in tam pri obeh potrebna. — Za bodočnost Združenih držav ni v skrbeh.

Hyde Park, N. Y., 4. septembra. — V svojem neprisiljenem, kratkem nagovoru na ženski demokratiški klub, ki se je zbral pred hišo Rooseveltovega sosedesa Mosesa Smitha, je predsednik izjavil, da je sem in tam treba kaj popravljati in da za bodočnost Združenih držav ni nikakih skrbi.

V svojem kratkem govoru je Roosevelt primerjal visoko politiko s sedanjem popravljanjem Bele hiše.

— Ne preminjamo, — je rekel, — Belo hišo napravimo samo boljše in varnejšo. Ostala pa bo ista stara Bela hiša — ne glede na to, kdo bo prihodnja štiri leta, prihodnjih osem ali sto let predsednik.

— Vedno popravljamo in — tako mislim — izboljšujemo. Zato tudi nimam nikakih skrbi za bodočnost Združenih držav.

— V dnevih Calvina Coolidgea je prišla strela Bele hiše puščati, — je nadaljeval predsednik, stoječ gologlav pod mokrimi vejami velikega javora. — Tramovi so strohnili. Hiša ni bila več varna. Predsednik Adams je v njej prvi stanovan. Njegov prednik, George Washington, ga je imel navado tam večkrat obiskati. Od tedaj je vsak predsednik tam stanovan. Calvin Coolidge je strela popravil, toda hiša je obdržala svojo lepo, priprosto obliko.

Rooseveltove besede so poslušalci smatrali za odgovor na napade nasprotnikov Novega reda, ki so predsednika zaradi njegove izjave, da je potrebno ustavo premeniti tako, da ima vlada pravico reševati razsežna gospodarska in socialna vprašanja, imenovali socialista, komunisti in anarhista.

GEN. HAJAŠI OSTOPIL

Tokio, Japonska, 4. septembra. — General Senjuro Hajaši je odstopil kot vojni minister. General Josijuki Kavašima, ki je član najvišjega vojnega sveta, je bil imenovan za njegovega naslednika.

General Hajaši, ki je sledil proslulemu generalu Sadao Araki pred 20 meseci, je prevzel odgovornost za razmere v armadi, vsled katerih je bilo mogoče, da je bil umorjen general Tetsuzan Nagata.

General Nagata je umrl 12.

škode ni mogoče preceniti. Sto milj od Miami proti jugu so porušene vse ceste.

Iz glavnega mesta Tallahassee je dospelo poročilo, da je governor David Scholtz poslal v opustošeno ozemlje več oddelkov narodne garde. Vojaki bodo pomagali reševalcem in vzdrževali red.

AMERIKA JE ODVISNA OD ŽENEVE

Senator Pope je prišel v Ženevo. — Odločitev glede Abesinije bo vplivala na zunanjo politiko Združenih držav.

Ženeva, Švica, 4. septembra. — Zvezni senator Pope iz Idaho, ki je prišel v Ženevo, da opazuje razvoj abesinskega spora pred Ligo narodov, je izrekel prerok, da bo sedanja seja Liginega sveta vplivala na zunanjo politiko Združenih držav.

— Karkoli bo prihodnje dni Ligin svet sklenil, — je rekel senator, — bo imelo velik vpliv na zunanjo politiko Združenih držav.

— Pred kratkim pridobljena koncesija za petroleje ameriške družbe v Abesiniji je po mojem mnenju večina Amerikancev prepričala, da je zelo lahko našo deželo zaplesti v vojno.

— Iz tega in iz drugih razlogov se Združene države ravno tako zanimajo za Ligo narodov, kot druge države. Narod Združenih držav želi ostati izven vojne: javno mnenje zahteva naše popolno sodelovanje s katerokoli skupino, ki je v stanu vzdržati mir.

— V sedanjem času je večji del Amerikancev za princip kolektivnih varnostnih pogojev. Ako se Ligi narodov posreči odvrniti vojno med Italijo in Abesinijo, tedaj bo dokazala, da je zmogljiva ta princip dovesti do veljave.

— Ako pa bodo skupna prizadevanja v tej krizi neuspešna, tedaj se bojim, da bo za nekaj let na svetu napredek na potu postave in reda zastavljen. Dejstva, ki jih je spravljal na dan kongresni odbor za preiskavo municije, so me prepričala, da bodo finančni interesi, ki imajo dobiček od vojne, storili vse mogoče, da ovirajo prizadevanje Lige narodov. K temu bodo nekateri nacionalistični vladarji na pot miru položili kamenje.

— Navzlic temu pa še smatram za mogoče, da more Liga narodov zadržati vojno in je zato dolžnost vseh narodov sveta, da z vsemi močmi pomagajo, da bodo doseženi kar največji uspehi.

avgusta za ranami z mečem, katere mu je zadal tekom prepira v Nagatovem uradu polkovnik Aizava. Nagata je bil pravi načelnik vojske, ko je general Hajaši prevzel vojno ministrstvo.

ODVETNIK IŠČE NOVE DOKAZE

Hauptmannov zagovornik se nahaja v San Francisco. — Po novih sledovih hoče dognati resnico.

San Francisco, Cal., 4. septembra. — Zagovornik zaradi odvedbe in umora Lindberghovega sina na smrt obsojenega Bruno Richarda Hauptmanna, Lloyd Fisher, je iz Los Angeles prišel v San Francisco v namenu, da po novih sledovih dožene resnico tega slučaja. Fisher pa o tem noče povedati nikakih podrobnosti.

Glede nekega otroka, ki je bil najden v Flushing na Long Islandu pri New Yorku, in ki je bil Lindberghovemu otroku zelo podoben, pravi Fisher: — Mogoče je, da je Lindberghov otrok še vedno živ. Mogoče vam je znano, mogoče tudi ne, da na truplu, ki je bilo najdeno blizu kraja zločina, ni bilo mogoče pri raztelesenju dognati spola. Vendar pa imamo otrokove odtise in jih bom po svoji vrnitvi primerjal z odtisi onega dečka v Flushingu.

Fisher je rekel, da so ljudje, ki imajo otroka v svoji oskrbi, izpovedali, da so ga dobili 1. maja 1932, tedaj 60 dni nato, ko je Lindberghov otrok izginil.

GOSI SO ZVESTE V "ZAKONU"

Warsaw, Mo., 4. septembra. Oskrbnik preservacije divjih gosi J. K. Halley je dognal, da se divje gosi natančno drže zakonskih postav. Halley pravi: — Ako si divja gos izbere tovariša, je to zveza za celo življenje. Ako pogine kateri izmed njih, tedaj se ne bo gos, ne gosjak nikdar več paril.

MATI ZAZNAMOVALA ČETVORČKE

Lansing, Mich., 4. septembra. — Mrs. Morlock, mati četvorčkov, je vsakemu otroku na obleko prišla začetno črko njegovega imena, da jih more učiteljica razlikovati. Deklice, ki so stare 5 let in dva meseca, so: Edna, Wilma, Sara in Helen.

MNOŽICA GROZI Z LINČANJEM

Raleigh, N. C., 4. septembra. — Governor J. C. B. Ehringhaus je poslal stotnijo vojakov v Creedmore okraj, ko je prišlo poročilo, da namerava razjarjena množica linčati postaršeno črno Johna Kinghama, ker je storil silo nad neko 12 let staro belo deklico.

Nek vpliven meščan je obvestil governorja, da ljudje iščejo Kinghama po gozdih in močvirju in da ga bodo najbrže linčali, ako ne bodo navzoči vojaki, kadar ga zasačijo.

MUSSOLINI JE VČERAJ DOŽIVEL PRI LIGI NARODOV SVOJ PRVI DIPLOMATSKI PORAZ

LONDON, Anglija, 4. septembra. — Tisoč vojakov se je odpeljalo z vojaškim transportnim parnikom Neuralia na Malto. S tem hoče Anglija ojačiti svojo strateško postojanko v Sredozemskem morju. Z njimi je šel tudi oddelek letalcev, da stražijo trdnjave pred italijanskim zračnim napadom.

Dosedaj je bilo dovoljeno vojakom, da so jih spremljale žene in otroci, sedaj pa je vojno ministristvo to prepovedalo, iz česar se more sklepati, da smatra vlada položaj na Malto za zelo resen.

Nekaj ur prej pa je odplula velika bojna ladja Barham iz Plymoutha na Malto. Ladja je bila premeščena iz domačega vodstva in poslana v Sredozemsko morje, kjer bo s svojimi 15 palčnimi topovi večje važnosti kot pa v domačih vodah. Čez vhod v pristanišče Valletta na Malto so bile potegnene verige, kakor med svetovno vojno. S tem je Anglija v dveh tednih utrdila Malto, da more odbiti vsak sovražni napad.

Naj bo izid konference Liginega sveta kakoršenkoli, Anglija je pripravljena stopiti nasproti diktatorju, ki je na vojnem pohodu. Glavna skupinja sredozemskega brodograja se nahaja blizu vhoda v Sueški kanal, na drugem koncu kanala pa se nahaja ena križarka v Adenu, od koder ima le nekaj ur do Somalije.

Pariz, Francija, 4. septembra. — Benito Mussolini je izgubil najvažnejši odgovor za svoj nastop proti Abesiniji, ko je Ligin komisija po dolgi preiskavi dognala, da za spopad 5. decembra pri Uluah, kjer je bilo ubitih 30 italijanskih kolonijalnih vojakov, ni odgovorna niti Abesinija, niti Italija.

Komisija je izdala naslednjo kratko razsodbo: — Ni mednarodna odgovornost, da razsodi nahuško vprašanje; to je zadeva pogajanja med abesinskimi in italijanskimi oblastmi.

Italijanska delegacija je prišla s seboj Mussolinijev ultimatum, da se ne bo udeležila konference, ako vprašanje, komu pripada Uual, ni izločeno iz razprav. Ako bi tedaj komisija hotela dognati odgovornost za obmejni spopad, tedaj bi morala razpravljati samo o eni točki: Kdo je prišel?

O tem ni nikakega vprašanja, da so Abesinci napadli ekspedicijsko italijanskih častnikov in kolonijalnih vojakov, ki so prišli na abesinsko ozemlje. Glasovanje komisije je bilo soglasno: dva abesinska, dva italijanska delegata in en nevtralni delegat so izrekli to neuvadno razsodbo.

Addis Ababa, Abesinija, 4. septembra. — Prvi vojaški oddelek so pričeli odhajati iz Addis Ababe v Ogaden okraj ob meji italijanske Somalije, Na

tem kraju bodo morali vzdržati najhujši italijanski napad s tanki, aeroplani in drugim modernim orožjem. Vojaški izvedenci so mnenja, da more Abesinija postaviti proti Italijanom 1.250.000 vojakov.

Aleksandria, Egipt, 4. septembra. — Pretekli teden je plulo skozi Sueški kanal 10 italijanskih parnikov, ki so namenjeni v Massauo.

Sedaj pa so na potu parniki Colombo s 4000 vojakov, Asia s 1400, Principessa Maria s 1000 delavci in Taval z vozovi Rdečega križa, bolniškimi strežnicami in z zdravili.

Trije parniki so se v torek vrnili v Italijo s 1200 bolnimi vojaki.

BELGIJSKA KRALJICA POKOPANA

Mlada kraljica počiva v kraljevi grobnici. — 300.000 Belgijcev se je poslovilo od nje.

Bruselj, Belgija, 4. septembra. — Truplo 29 let stare belgijske kraljice Astrid je bilo položeno v kraljevo grobnico pod cerkvijo v Laekenu.

Kralj Leopold, ki je vozil avtomobil na izletu v Švici, ko je bila kraljica ubita, je bled in suhih oči, z desno roko v obezi, šepal tri milje — od kraljeve palače do katedrale sv. Gudule za mrtvaškim vozom. Za njim je korakalo mnogo zastopnikov evropskih vladarskih hiš, med njimi Kentski vojvoda kot zastopnik angleškega kralja.

Samo vdarec kopit in posamezni vzdihli med množico 300 tisoč Belgijcev so motili mir. Sv. maša in mrtvaške obrede je opravil kardinal Van Roeye.

V katedrali je sedela 7 let stara hči pokojne kraljice princeza Jozefina Charlotte poleg svojega očeta ter so ji sem in tam tekle solze po licih.

Po drugih mrtvaških obredih v Laekenu je bila javnost izključena in samo družina umrle kraljice je bila navzoča, ko so bili njeni ostanki položeni v grobnico. 19 strelav in zvonenje zvonov je naznanilo, da je bilo vse končano.

Krsta kraljice ima priprost napis: "Njeno Veličanstvo Astrid, kraljica Belgijcev, 1905 do 1935."

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Baker, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
316 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
In color like other papers in America for \$7.00
Canada \$8.00
In color like other papers in America for \$7.00
Canada \$8.00
Subscription Yearly \$6.00
Advertisement on Agreement
"Glas Naroda" is a daily paper published in New York City.
Dobrih bres podpis in osebno se ne priobčujejo. Denar naj se plačuje
po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da
nam tudi prejšnje bivališče namani, da hitreje najdemo naslovnik.
"GLAS NARODA", 316 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3878

KOMEDIJANT MUSSOLINI

V starem veku so imela posamezni mesta svoje vladarje. Nekateri so bili dobri ter so skrbeli za blagostanje prebivalstva, nekateri so bili slabi in so skrbeli le zase. Svoje podložnike so izmagovali ter so imeli nad njimi popolno oblast. Imenovali so se tirani.

Posebno znan je bil Dionizij, ki je vladal mestu Sirakuzam z močno roko.

Toda dni njegove oblasti je bilo vendar enkrat le konec. Iz tirana se je prelevil v ponižnega meščana, ki ni užival nobenega ugleda več.

Kaj bo s tiranom Mussolinijem, če bo enkrat prostovoljno izpustil vajeti ali jih bo pa prisiljen izpustiti?

Svoječasno je bil učitelj. Težko, da se bo lotil svojega starega poklica.

Komedijant naj postane, kajti komedijanstvo mu je v krvi, in bo svojo vlogo več ali manj dobro igral.

Ko so se nedavno vršili na Tirolskem in na Krasu manevri italijanske vlade, je Mussolini zapovedal artileriji, naj ostro strelja preko glav infanterije, da se bodo vojaki naučili vojne in se privadili grmenju topov.

To je lahkomišelnost, nevarna in kazniva vzgojna metoda ter nima nobenega smotra, kajti vojaka ne razburja streljanje, ki mu prihaja zadaj preko glave, pač pa streljanje sovražnika, ki se nahaja pred njim.

Pri tej nevarni igri sta bila dva italijanska vojaka usmrčena, trije pa nevarno ranjeni.

Eden med njimi bo oslepel. Mussolini je naročil italijanskemu časopisju, naj sporoči sledečo dogodbico v svet:

— Mussolini se je po manevrih takoj odpravil v bolnišnico, ker so ležali trije ranjenci. Tisti, ki bo oslepel, je namreč izrazil željo: — Predno zgubim luč oči, bi rad še enkrat videl Mussolinija! — Duce je ustregel njegovi želji.

To je komedijanstvo, ki je brez vsake primere. Če bi imel Mussolini količkaj čuteče srce, bi v svoji lahkomišljenosti ne uničeval mladih človeških življenj že na manevrih. Saj jih bo dosti, saj jih bo preveč uničenih v Abesiniji.

Predno bo Mussolini napovedal Abesiniji vojno, naj bi prečital knjigo, ki jo je spisal pred kratkim v Moskvi umrli francoski pisatelj Henry Barbusse.

Barbusse je strgal z vojne masko junaštva, za katero se skriva strahota, brutalnost in divjaštvo. Barbusse je zrl vojni v lice in kar je videl, je opisal v svojem preseljenem romanu, da bi človeštvo spoznalo vojno in da bi nikdar več ne žrtvovalo temu molohu človeških življenj.

Knjiga je bila senzacionalen uspeh, dvomljivo je pa, če je dosegla v vzgojnem smislu svoj cilj.

Človeštvo stoji sedaj pred drugo vojno... mogoče pred drugo svetovno vojno.

Dopisi.

New York City, N. Y.

Dne 17. septembra dospe v New York s parnikom "Beren-garia" Most Reverend Gregorij Rožman, škof ljubljanski, in se poda na evharistični shod v Cleveland. Ker je nekakšen promotor za beatifikacijo Barage, bo navzoč tudi pri odkritju Baragovega spomenika v tamkajšnjem Jugoslovanskem Kulturnem Vrtu.

V New Yorku namerava ostati škof en dan. Lepo bi bilo, da bi ga sprejeli v pristanišču in ga povabili v slovensko cerkev. Ker je čas kratek, prosim župljane, da bi prišli v nedeljo dne 8. septembra ob štirih popoldne v cerkevno dvorano k sestanku, da se o tem natančneje pogovorimo.

Anzelm Murn OFM.
začasni voditelj
fare.

Brooklyn, N. Y.

Letošnja sezona "Piknikov" ter drugih zabav v prosti naravi se bliža koncu. Da bo pa ta zaključek tem boljši in popolnejši, je slovensko pevsko društvo "Slovan" sklenilo, da priredi svoj piknik v nedeljo, dne 8. septembra 1935. in sicer v dobro znanem in priljubljenem gozdišču na hribočku za "Revnim Lazarjem". Začetek ob 10. uri popoldne. Takrat se bo serviral guljaž. Pozneje bodo pa servirane pristne domače klobase s kislim zeljem, kakor tudi razne druge najboljše jestvine. Razume se, da bo pri tem za okrepčilo prav dobro preskrbljeno s prvovrstno pijačo.

"Slovan" bo na tem pikniku zopet zapel nekaj prav lepih pesmi, katerih glas je tem milejši v prosti naravi. Da bo zabava za vse tem popolnejša, bo tudi harmonika na razpolago. Posebnih vabil se za ta piknik ne bo pošiljalo, zato se naproša, da vsakdo vzame to na naznanje. Nekaterim našim rojakom in rojakinjam, baje še vedno ni pot k "Revnemu Lazarju" prav dobro znana in imajo seveda potem lep izgovor, da se niso mogli udeležiti itd. Vsem tistim naj na tem mestu malo pojasnim kako se najlažje tja pride. Vzemite B.M.T. subway, Jamaica Line ter izstopite na postaji Queens Boulevard. Nato zavite takoj na postaji na desno ter hodite po Queens Boulevard nekaj blokov do prvega gozdiča na desni strani ceste, zavite v njega ter hodite po njem še do vrha drugega hribočka. Kakor vidite je vožnja in pot zelo enostavna.

Uljudno tem potom v imenu Slov. pev. društva "Slovan" vabim vse rojake in rojakinje v Greater New Yorku in okolici, kakor tudi posamezna društva, da se piknika v kolikor mogoče večjem številu udeležijo.

Pridite, da se malo skupno pozabavamo v prosti naravi, predno nastopi zimska sezona.

Uljudno tem potom v imenu Slov. pev. društva "Slovan" vabim vse rojake in rojakinje v Greater New Yorku in okolici, kakor tudi posamezna društva, da se piknika v kolikor mogoče večjem številu udeležijo.

Pridite, da se malo skupno pozabavamo v prosti naravi, predno nastopi zimska sezona.

Uljudno tem potom v imenu Slov. pev. društva "Slovan" vabim vse rojake in rojakinje v Greater New Yorku in okolici, kakor tudi posamezna društva, da se piknika v kolikor mogoče večjem številu udeležijo.

Pridite, da se malo skupno pozabavamo v prosti naravi, predno nastopi zimska sezona.

Uljudno tem potom v imenu Slov. pev. društva "Slovan" vabim vse rojake in rojakinje v Greater New Yorku in okolici, kakor tudi posamezna društva, da se piknika v kolikor mogoče večjem številu udeležijo.

Uljudno tem potom v imenu Slov. pev. društva "Slovan" vabim vse rojake in rojakinje v Greater New Yorku in okolici, kakor tudi posamezna društva, da se piknika v kolikor mogoče večjem številu udeležijo.

Uljudno tem potom v imenu Slov. pev. društva "Slovan" vabim vse rojake in rojakinje v Greater New Yorku in okolici, kakor tudi posamezna društva, da se piknika v kolikor mogoče večjem številu udeležijo.

Uljudno tem potom v imenu Slov. pev. društva "Slovan" vabim vse rojake in rojakinje v Greater New Yorku in okolici, kakor tudi posamezna društva, da se piknika v kolikor mogoče večjem številu udeležijo.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.25	Din. 200	\$ 18.25	Lir 200
\$ 7.30	Din. 300	\$ 24.40	Lir 300
\$ 11.75	Din. 500	\$ 38.20	Lir 500
\$ 23.50	Din. 1000	\$ 76.40	Lir 1000
\$ 47.00	Din. 2000	\$ 152.80	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJH	
Za izplačilo \$ 5.00	moramo poslati \$ 5.75
\$ 10.00	\$ 11.50
\$ 15.00	\$ 17.25
\$ 20.00	\$ 23.00
\$ 25.00	\$ 28.75
\$ 30.00	\$ 34.50
\$ 35.00	\$ 40.25
\$ 40.00	\$ 46.00
\$ 45.00	\$ 51.75
\$ 50.00	\$ 57.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbine \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
316 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

zabav in prireditve v zaprtih dvoranah.

Kličem Vam vsem skupaj: Na veselo svidenje v nedeljo, dne 8. septembra 1935, v gozdišču pri "Revnem Lazarju". V slučaju slabega vremena se vrši zabava v Slovenskem Domu.

Z rojaskim in pevskim pozdravom!

Za Slov. pev. društvo "Slovan"

Anthony Svet, tajnik.

Somerset Co., Pa.

V tej okolici je le malo Slovencev, pa še ti, kar nas je, smo precej raztreseni, tako da ni misliti na kakšen napredek. Delamo po par dni na teden in nič ne kaže, da bi bilo kaj bolje.

Sedaj, ko se je kongres posloval, se bo tudi vročina kmalu poslovala.

Tukaj kandidira za šerifa rojak Joseph Koroshec. Vsem rojakom ga toplo priporočam, ker on je kot ustvarjen za tako službo.

Pozdrav vsem, Glasu Naroda pa želim obilo naročnikov.

Joseph Stefančič, naročnik

Chicago, Ill.

Danes je Delavski praznik. Imele bi se vršiti razne slavnosti po parkih, pa ves dan dežuje. Kmalu se bomo pričeli pripravljati za zimo.

Delavske razmere so še vedno pod ničlo, draginja je pa vsak dan večja. Meso je danes dražje kot je bilo v vojnem času, ko je delavec zaslužil po petinsedemdeset centov in dolar na uro, dočim mora danes delati za 35 centov na uro.

V nedeljo sem se odpravila s svojim soprogom v Hines, Ill., kjer je velikanska vojaška bolnišnica. V nji so sami veterani iz svetovne vojne. V nedeljo so ob velikih svečanostih razvili ogromno ameriško zastavo, ki jo je poslal general

Pershing s pokopališča v Franciji.

V bolnišnici, ki je za vso državo Illinois, se nahaja sedaj nad tisoč vojni veterani. Bolnišnica je v vseh ožirih najmodernejša opremljena. Zemeljske je daroval milijonar Edward Hines v spomin na svojega sina, ki je padel v Franciji.

Poleg drugih govornikov je nastopil tudi poveljnik ameriških veteranov, James Van Zant, ki je izrazil svoje pričanje, da bo prišel v prihodnjem kongresu zopet na površje vojaški bonus ter da bo izplačana veteranom vsa vsota, ki jo imajo dobiti.

To sem zato omenila, ker je tudi dosti slovenskih mož in fantov služilo tekom svetovne vojne v armadi Strica Sama in bi jim prišel denar prav v tej depresiji. Tudi moj soprog je bil svoječasno ameriški vojak.

Pozdrav vsem čitateljem tega lista, ki je eden najboljših slovenskih listov v Ameriki.

Frances Lukanich.

POZOR ROJAKI!

Proda se posestvo, obstoječe iz petindvajset mernikov posesti, trije gozdi; mlin na osem tečajev in žaga, vse na vodni pogon, na stalni vodi, na zelo prometnem karju, eno uro od Kranja. Skupna cena z inventarjem vred dvesto tisoč dolarjev. Za pojasnila se obrnite na lastnika. VALENTIN KOKALJ, Vas Visoko št. 13, pošta Senčur pri Kranju, Dravska banovina, Jugoslavija.

(3x)

DELAVSKA FEDERACIJA ZA ROOSEVELTA

Washington, D. C., 3. septembra. — V svojih govorih na praznik Delavskega dne so delavski voditelji javno oznanili, da odobrujejo politiko predsednika Roosevelta. Predsednik delavske federacije William Green je rekel v Canton, O., da je bila položena podlaga za boljši družabni in gospodarski red. Tajnik federacije Frank Morrison je v Madison, Wis., rekel, da je federacija leta 1906 sprejela politiko, da stoji pri svojih prijateljih, da pa nasprotuje svojim sovražnikom. Omenil je nekaj postav, o katerih je rekel, da so bile sprejete s pomočjo prijateljev v kongresu in ker jih je zahteval predsednik Roosevelt.

Najodločnejše pa je zahteval zopetno izvolitev predsednika Roosevelta predsednik United Mine Workers of America John L. Lewis, ki je v svojem govoru v Fairmont, W. Va., rekel:

— Organizirani delavci nimajo v prihodnjem boju nobene druge izbire, kot podpirati predsednika moralno z glasovi in denarjem. O izidu ni nikakega vprašanja. Hvaležni narod bo, v spoštovanju zvestega vodstva zopet izvolil Franklina D. Roosevelta.

GANDHI JE IZPREMENIL DIJETO

CALCUTTA, Indija, 3. sep. Indijski voditelj Mahatma Gandhi se je naveličal sadja in kozjega mleka. Sedaj uživa izključno le sočivje in pije vodo ter se baje izvrstno počuti.

BREZPLAČNA RAZSTAVA TUJEMSKIH FILMOV

Cunard White Star Line ne prestanto posnema razne kraje sveta, posebno pa Evrope, in filmi pod njenim pokroviteljstvom brezplačno razkazujejo razne podpore, bratske in socialne organizacije.

Take predstave povečajo udeležbo pri sejah.

Mnogi filmi kažejo življenje v stari domovini, narodne noše in druge prizore, ki niso samo vzgojnega, pač pa tudi zabavnega pomena. Filme kažejo na konvencijah, sejnih itd.

Če bi si hotela kakšna organizacija izposoditi filme, naj stopi v stik z najbližjim uradom Cunard White Star Line. Tam bodo dane brezplačno vse podrobnosti.

Varočite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik o Zdrženik državah

Peter Zgaga

Stari prijatelji in novi znanci v Forest City, Pa.

Matija Kamin, šolski ravnatelj, občepoštvovan in ugleden, zopet kandidira za isti urad. In bo tudi izvoljen. Večina volitev je zanj. Ne samo v Forest City — po vsej Ameriki ima prijatelje. To se je pokazalo posebno lani, ko je s svojo zvesto družico praznoval srebrno poroko...

Martin Muhič, mestni župan in hotelir, čigar gost sem bil, mi je tarna o težavah županske službe:

— Ko sem se vrnil sinoči pozno domov, so mi povedali, da so nekega razgrajca zaprli. Njegova žena je vse obupana prosila zanj, naj ga rešim. Sredi noči sem šel v ječo in mu izposloval svobodo. Pa več kaj je storil? Ves slinast in popakan me je hotel iz hvaležnosti objeti in poljubiti...

Frank Blodnikar je farmer, majnar, klavec, tapetnik in sam ne vem, kaj še vse. Z eno besedo — vseznalec in vsevedec. Pridno ženo ima in pridne otroke. Na njegovi farmi je skoro vsako nedeljo piknik. Smeha in zabave — nič koliko.

Že par let se zanimam za Toneta Zajca. V nedeljo sem se osebno seznanil z njim. Visok in bistrogled mož. Posebna energija. Do konca bo vztrajal pri svojih načelih.

Najtrdnější farmer v tamkajšnji okolici je menda Medved. Hlev ima, kakršnega še nisem videl. Za devetdeset glav živine je prostora v njem. On in Blodnikar sta kupila farne baš v pravem trenutku.

Seznamil sem se s Frankom Brusom, Frankom Cerarjem in Blažem Cerarjem, Frankom Zajcem, Ratajem, Rozmanom, Matijem Derkom, Johnom Skrbcem in Johnom Jakeljem, ki po dolgih letih se ni pozabil svojih gorenjskih gor.

Markantna osebnost je županov brat Bill Muhič, ki bi lahko cele dneve in noči pripovedoval svoje prijetne, razburljive in neprijetne doživljanje, pa je po naturi preveč molčeč.

Zelo mi je ugajal redkobesedni Treven, s katerim sva si očja rojaka; istotako zakonca Gerstel, oba pristna Dolenjca, ter John Pavšek in Jacob Mivšek, kateri je hotel imeti moj privatni naslov za slučaj, če bo "jeseni kaj zaklanega pri hiši".

Vesela sta se mi zdeli Logatčan Lenarčič in vdova Novak, ki bo, kot sem presodil, kmalu izpremenila svoje ime.

Pri Grošljevih so me siliti, naj počakam krsta malega Davida; rad bi bil še enkrat pozdravil Antona Gerčmana in njegovo prijazno ženo, pa je bilo treba iti še marsikam.

Frank Zigona nisem smel zgrešiti, ker mi je prejšnje jutro njegova žena s črno kavo življenje rešila.

Kako je bilo pri Zidarjevih, Majlmovih, Bokalovih in drugih bom pa enkrat pozneje povedal.

Edinole rojaku Menartu se moram še danes ponovno zahvaliti, ker me je preskrbel s potrebnim kurivom za dolgo pot do New Yorka.

Menart je od tam, kjer so imeli svoječasno sredi vasi postavljen "nabiralnik za povzgodno kmetijstvo". Mar ko Rupnik že v-e, odkje. In Menart mi je naročil, naj Rupnik ka prav iskreno pozdravim.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti hoga od tam, je potrebno, da se poučijo v vseh stvarah. Vred naša dolgoletna skrbnost Vam zagotovo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se skupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Ki preskrbimo vse, dodati prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo ceno.

Nedržavljan naj ne odlašajo do naslednjega trenutka, ker predno se dobi v Washingtonu povratno dovoljenje, EN-TRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pikite torej takoj za brezplačno navodila in navodila, ki Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

ALI STE ZAVAROVANI?

ZA SLUČAJ BOLEZNI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO SE NISTE, TEDAJ VAM PRIPOROČAMO

JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNOTO V AMERIKI.

kat najboljšo jugoslovansko bratko zavarovalnico, ki plačuje

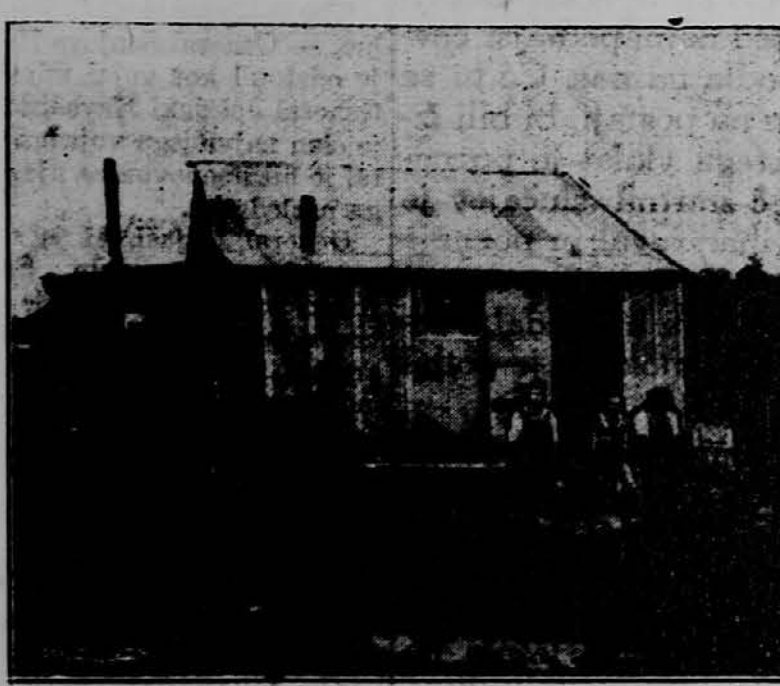
NAJBOLJ LIBERALNE PODPORE SVOJIM ČLANOM

Ima svoje poslovalnice v vsaki slovenski poselbi in v Ameriki. Posluje v 17 državah ameriške Unije.

Pravilnica nad \$1,500,000.00. — Za vsakega novega člana plačuje \$ 5.00. — Za vsakega novega člana plačuje \$ 5.00.

Spredajte se pojasnila našega lokalnega tajnika ali pišite na:

GLAVNI URAD J. S. K. J., N.Y., MINNESOTA

V takih "hišah" prebivajo delavci, zaposleni v Potosi-rudniku v državi Missouri. Delavci so zastrajkali, ker niti toliko ne zaslužijo, da bi se mogli preživeti.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

NEZNANI CASANOVA

Gospa Magdalena mi je pri- povedovala ob čaju, ki me je bi- la povabila nanj, naslednjo zgodbo:

— Na tej stvari je najzanimi- vejše to, da sem konec konca le — pošena žena. In to ne v obi- čajnem meščanskem zmislu, temveč v pogledu solidne mo- rale. V dvajsetih letih zakona sem se samo trikrat zlagala svojemu možu in še med temi tremi lažmi je bila najhujša ti- sta, ko sem dejala o slaščicah, ki sem jih bila kupila v slašči- čarni, da sem jih naredila sa- ma doma. Flirta ne poznam. Moje misli so tako poštene ka- kor moja dejanja. A kljub temu sem doživela pustolovščino. Zdi se mi, da je stvarniku narav- nost do tega, da vsaka prava ženska doživi v svojem življe- nju vsaj eno takšno preizkuš- njo. Tisto čudno razburjenje, tisto draženje, ki tako rekoč iz- vira iz brezpomembnih trenu- kov vsakdanjega življenja, mo- ra menda vsaka prava ženska enkrat doživeti.

Jaz sem ga doživela. To je bilo že davno, neke septem- berske noči, in vendar sem prepi- čana, da se s tem nisem prav nič pregrešila. Moj mož bi zna- biti drugače sodil o tem, jaz pa sem bila dovolj oprezna da sem mu doživljaj zamolčala. To je bila prav za prav moja četrta laž proti njemu, ako se more to, kar komu zamolčimo, sploh imenovati laž. Poslušajte torej! Bila sem na letovišču na ne- kem pustem otoku in sem zelo pogosto dopisovala z možem. To je bila strastna ljubavna ko- respondenca! Kajti moj mož je med časom, ko sem jaz uživala počitnice, sedel v vsemestu za pisarniško mizo.

Vračala sem se v prvi polovi- ci meseca in zgodilo se je, da sem morala noč prebiti v vla- ku. Spalni vozovi so bili oddani do zadnjega prostora. Morala sem se torej pomiriti z mislijo, da bom vso dolgo noč presedela v kotičku kraj okna. Naslonila sem glavo na zamašni naslon. Tako hitro sem zadremala, da se nisem utegnila prej niti ozre- ti po svojih sopotnikih.

Zbudila sem se šele po polno- čju. Zunaj se je mesec skril za oblake — tako je menda ob vseh takšnih pustolovščinah. V kupeju je bila tema kakor v ro- gu. Slišala nisem ničesar razen enakomernega dihanja sopotni- kov, ki so trudni spali. Tema je bila tako gosta, da nisem vide-

la niti roke pred obrazom. Ne- kaj časa sem nihala v tej nesi- gurnosti, ki prevzame človeka, kadar se zdrzne iz sna. Naen- krat pa sem občutila vso grozo svojega stanja. Prav tedaj me je tudi obšlo spoznanje, zakaj sem se prav za prav prebudila.

Poslušajte torej! Prebudila sem se zaradi tega, ker me je nekdo strastno prižgal nase in blazno poljubljal. Nevidna roka me je čvrsto držala v svo- jem objemu, moja glava pa ni več ležala na mehkem zmetu, temveč v naročju neznanega so- potnika. Bože moj — kaj sem hotela storiti.

Moški, ki me je tako objemal, je bil drugače popolnoma do- stojno vedel. Po njegovih pol- ljubih, ki mi niso razodevali ni- i trohice strahu ali zbleganosti, sem ugotovila, da se ta človek sploh ne zaveda, da bedim. Ime- la sem torej nekaj trenutkov časa razmišljati o vsem tem. Da bi klicala na pomoč — to je bi- lo brez pomena. Zamudila sem bila že ugodni trenotek, ko bi imel moj krik porojen iz sna, probujati učinek. Zato sem raj- ši hlinila spanje, med tem pa razmišljala, kako bi se izmotala iz svojega položaja. Drhtela sem že zgolj ob misli, da bi s svojim početjem utegnila izzva- ti škandal. Saj sem bila vendar ženska, sama samsata, v tuji državi, v vlaku, med tujei.

Pa še nekaj: čutila sem, da bi se morala pogrezniti od studa, če bi spoznala, da me poljublju- je kakšen star, zoprn in grd člo- vek. Medtem, ko so mi takšne misli razgrevale možgane, me je neznane poljuboval dalje. Njegove ustnice so se dotikale celo mojih ramen. Čeprav sem bila v takšnih stvareh neizku- šena, sem vendar mogla ugo- tovit, da je bil moj strah popol- noma odveč.

Neznani Casanova je moral biti zelo mlad človek. Bila sem tudi prepričana, da mora biti visoke postave, stasit in elegan- ten. Torej... Jela sem se pola- goma vživljati v svoj položaj. Sprejela sem dejstvo za dej- stvo. Z božanstveno nedolžnost- jo sem se iztegovala in se popol- noma izleknila v naročju nezna- nega viteza. Priznavam, da se mi je ta lega po dolgi in utrud- ljivi nočni vožnji povsem prile- gla. Svobodno sem izprožila svoje ude. Vendar pa sem opre- zovala, da me ne bi premagal spanec. To sicer ni bilo potreb-

no, saj sem vendar bila v var- stvu zelo korektnega mladeni- ča. Držal me je v svojem naroč- ju in mi kazal nedolžen obraz, kakor da me obožuje. Bdel nad menoj in njegovi poljubi so imeli tako zaljubljen zvok, da sem nehote morala misliti na reveža moža, ki čaka doma in strda moje ljubezni.

Videla ga nisem že nad mesec dni. Revez dobričina! Gotovo se je silno dolgočasil. Kako dober in nežen je bil vedno z menoj! Kako rad me je imel! Koliko ljubezni iz srca mi je izpričal s svojimi poljubi! O dobri mo- žiček, zakaj nisem že v tvojih rokah! V teh in takšnih mislih sem bila že skoro pozabila, da ležim v naročju tujea. In kadar me je ta bedasti dedec še moč- neje stisnil k sebi, mi je to ta- ko laskalo, da sem sanjala, da ga varam — s svojim lastnim možem.

Začelo se je svitati. Neznani sopotnik je nenadoma odložil svojo glavo nazaj na zamašni naslon. Bil je prepričan, da niti ne slutim njegovega početja. Moram pa pošteno priznati, da se je ves čas, izvemši trenutke, ko me je blazno poljubljal, ve- del zelo dostojno. Bil je pravi kavalir.

Slonela sem torej zopet na svojem prejšnjem prostoru, a nisem imela dovolj poguma, da bi odprla oči. Nikakor ne! Ni- sem si upala pogledati v njegov obraz. Tisto pretvarjanje, s ka- terim sem bila hlinila spanje, me je naposled tako izmučilo, da sem zaspala. Bila sem popol- noma prepričana, da nisem za- grešila niti najmanjše nezvesto- be.

Zbudila sem se šele na postaji, kjer je bilo treba izstopiti. Potniki so se prerivali na hod- niku vagona s svojo prtljago. Tudi jaz sem pospravila svoje reči in izstopila. Nočno pusto- lovščino sem bila že skoraj po- zabila. Vse se mi je zdelo kakor ublege sanje.

Ko sem odhajala s kolodvo- ra, sem nenadno uzrla na peronu visokega, stasitega in ele- gantnega študenta, ki se je in- stinktivno oziral po meni. Mo- rem priznati, da je bil to izred- no ljubek mladenič! Toplo ču- stvo me je obšlo pri misli nanj in nehote sem vzdihnila: Dal Bog, da je bil to tisti mladenič, ki me je tako čvrsto držal v svojih rokah in rosil blagodej- no roso ljubezni na moja lica!

VAZNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, dru- ga dan in tretja pa leto. Zada- je opomine in račune smo respo- salili za Novo leto in kar bi žele- li, da nam prihranite toliko ne- potrebnega dela in stroškov, sa- to Vas prosimo, da skusite na- ročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali je pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj na- ših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laubitz

COLORADO: Pueblo, Peter Cullig, A. Saffin; Walsenburg, M. J. Bayak

INDIANA: Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS: Chicago, J. Bevil, J. Lukanich; Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)

Joliet, Mary Bambich, Joseph Fran- vat; La Salle, J. Spelich; Mascoutah, Frank Augustin; North Chicago, Jole Zelene

KANSAS: Girard, Agnes Močnik; Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec; Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN: Detroit, Frank Stular

MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouše; Ely, Jos. J. Peschel; Eveleth, Louis Gouše; Gilbert, Louis Vesel; Hibbing, John Povše; Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA: Roundup, M. M. Panlan; Washoe, L. Champa

NEBRASKA: Omaha, P. Broderick

NEW YORK: Gowanda, Karl Strleha; Little Falls, Frank Masle

OHIO: Barberton, Frank Trohr; Cleveland, Anton Bobek, Chas. Mar- inger, Jacob Reanik, John Slepšak; Girard, Anton Nagode; Lorain, Louis Balant, John War- se; Warren, Mrs. F. Rachai; Youngstown, Anton Kikelj

OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA: Broughton, Anton Ipavec

Claridge, Anton Jerina; Conemaugh, J. Brzovec; Export, Louis Supančič; Farrell, Jerry Okorn; Forest City, Math Kamla; Greensburg, Frank Novak; Johnstown, John Polants; Krayn, Ant. Taučelj; Luzerne, Frank Balloch; Manor, Frank Demshar; Midway, John Zust; Pittsburgh, J. Pogacar; Presto, F. B. Demshar; Steelton, A. Hren; Turtle Creek, Fr. Schlifer; West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Frank Klotz; Sheboygan, Joseph Kikelj

WYOMING: Rock Springs, Louis Tauscher; Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izna potrdila za svo- to, katere je prejel. Zastopnik je ro- kom taplo pripravljeno.

UPEVA "GLAS NARODA"

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro do- movino. Kdor ga ho- če naročiti za svoje sorodnike ali prijate- lje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA 'Z 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

58

"Iti moram v več krajev," je odvrnil, "ia- če mi ostane košček časa, bi rad stopil za huj- v tisto vas, ki je precej velika, na cesti v Ber- gamo, blizu meje, vendar še na Milanskem... Kako se že imenuje?" — Ta ali oni kraj bo že tam, — je medtem pomislil sam pri sebi.

"V Gorgonzolo, hočete reči," je odgovorila starka.

"V Gorgonzolo!" je ponovil Renzo, kakor bi si hotel besedo boljše zapomniti. "Ali je zelo daleč do tja?" je povzel nato.

"Ne vem natanko, bo kakih deset ali dva- najst milj. Če bi bil kateri izmed mojih sinov doma, bi vam znal povedati."

"In mislite, da se lahko pride tja po teh lepih stezah, ne da bi človek šel po glavni cesti? Ker na tej je toliko prahu, toliko prahu! Tako dolgo že ne dežuje!"

"Zdi se mi, da se lahko pride; lahko vpra- šate v prvi vasi, ki pridite vanjo, če greste na- ravnost." In mu jo je imenovala.

"Dobro," je dejal Renzo. Vstal je, vzel kos kruha, ki mu je bil ostal od bornega zajtrka — precej različen kruh od onega, ki ga je bil na- šel prejšnji dan ob vnožju križa svetega Dio- nizija —, plačal račun, odšel ter jo ubral na- ravnost pred-se. In — da vam tega ne razte- gem bolj, nego je treba — z imenom Gorgonzola ustih je od vasi do vasi dospel tja približno eno uro pred večerom.

Ze spotoma se je bil namenil, da se tam zo- pet kaj ustavi ter si privoščil malo izdatnejši obed. Telesu bi bilo tudi malo postelje zelo po- godu, toda preden bi mu bil s tem postregel, bi bil Renzo raje dopustil, da bi se iznemoglo zgrudilo na cesti. Njegov namen je bil, da se v krčmi pouči, kako daleč je Adda, da spretno izve za kako prečno pot, ki vodi tja, in se na- poti v tisto smer, kakor hitro se okrepeča.

Ko je napravil nekaj korakov po Gorgon- zoli, je zagledal izvesek in vstopil. Od krčmar- ja, ki mu je prišel naproti, je zahteval kaj za prigrizek in polič vina; milje, ki jih je še pre- hodil, in čas so v njem zatrli ono skrajno in fanatično mržnjo do vina.

"Prosim vas, hitro," je dodal, "ker moram uro spet na pot." Rekel je tako ne samo zato, ker je bilo res, temveč tudi iz strahu, da bi si krčmar ne domisljal, da hoče tu prenočiti, ter prišel na dan z izpraševanjem imena, priimka, odkod prihaja in po kakem opravku... Le uruo stran!

Krčmar mu je odgovoril, da bo takoj postre- žen, in Renzo se je usedel na konce mize bli- zu vrat, na prostor za sramežljive ljudi.

V sobi je bilo nekaj vaških brezdelnih lenu- hoy, ki so najprej razpravljali in tolmačili ve- like milanske novice prejšnjega dne ter bi zdaj bili grozno radi kaj izvedeli, kako so se dogo- dki tudi ta dan odigravali, zlasti še zato, ker so bile one prve vesti take, da so radovednost bolj dražile, nego jo zadovoljile: slikale so upor, ki ni bil ne udušen ne zmagovit, ki ga je noč bolj prekinila nego končala; bil je to odlomek, bolj konec enega dejanja nego vse žaloigre. Edeja izmed njih se je oddelil od družbe, pristopil k prišlecu ter ga vprašal, ali prihaja iz Milana.

"Jaz?" je dejal Renzo začudeno, da bi si dai časa za odgovor.

"Vi, če se sme vprašati."

Renzo je zmgul z glavo, stisnil ustne, da se jim je iztrgal nerazločen glas, in rekel: "Milan, kolikor sem slišal..., ne bo kraj, kamor bi člo- vek šilil v teh dneh, razen če ga žene nujna po- treba."

"Torej truš se danes nadaljuje?" je rada- vednež vprašal še bolj vsiljivo.

"Človek bi moral biti tam, da bi to vedel," je dejal Renzo.

"Toda ali vi ne prihajate iz Milana?"

"Iz Liscat prihajam," je urno odvrnil mla- denič, ki si je bil medtem že izmislil odgovor. In res je v strogem pomenu besede prihajal od tam, ker je šel skozi; ime pa je doznal nekje na cesti od popotnika, ki mu je bil tisto vas ozna- čil kot prvo, skozi katero je moral iti, da pride v Gorgonzolo.

"Oh!" je dejal oni, kakor bi hotel reči: Bo- lje bi storil, da prihajaš iz Milana — potrpi- mo. "In v Liscatah," je pristavil, "niso še nič ve- deli iz Milana?"

"Prav lahko je mogoče, da bi tam znal kdo kaj povedati," je odvrnil hribovec; "toda jaz nisem slišal ničesar."

Te besede je izgovoril z onim posebnim po-

udarkom, ki se zdi, da pomeni: Jaz sem pri kra- ju. Radovednež se je vrnil na svoje mesto in trenutek nato je prišel krčmar ter postavil na mizo, kar je Renzo bil naročil.

"Koliko je oddal do Adde?" je vprašal Ren- zo napol med zobmi ter se delal za-panega, ka- kor smo to že včasih videli pri njem.

"Do Adde, da bi šli čez?" je rekel krčmar.

"To se pravi... da... do Adde."

"Hočete li čez po mostu v Casanu ali z bro- dom v Canoniki?"

"Kjer si bodi... vprašujem tako-le iz rado- vednosti."

"Eh, saj sem si mislil, kajti to sta mesti, koder hodijo poštenjaki čez, ljudje, ki lahko da- do račun o sebi."

"Dobro; in koliko je?"

"Računajte, da bo do enega kraja kakor do drugega malo več ali malo manj kakor šest milj."

"Šest milj! Nisem mislil, da je toliko," je dejal Renzo. "Ej, da," je povzel nato z izra- zom brezbriznosti, ki se mu je že prisiljeno po- dajala; "ej, da, če bi kdo hotel iti na bližnjo, bi lahko še na drugih krajih prekoračil reko?"

"Seveda bi lahko," je odgovoril krčmar ter mu zapičil v obraz dva pogleda, polna zlobne radovednosti. To je zadostovalo, da so mlade- niču zamrla med zobmi ostala vprašanja, ki jih je že imel pripravljena. Povlekel je krožnik pred-se, pogledal polič, ki ga je bil krčmar po- stavil obenem na mizo, in rekel: "Vino je pri- stno?"

"Kakor zlato," je rekel krčmar. "Le po- vprašajte vse ljudi v vasi in okolici, ki poznajo vina, pa boste čuli." In po teh besedah se je povrnil k družbi.

— Prekleti krčmarji! — je vzkliknil Renzo zase. — Čim več jih spoznavam, tem slabši se mi zde. — Vkljub temu je začel z velikim tekom jesti, ter obenem, ne da bi se kaj zlelo, nape- njal ušesa, da bi prepoznal okolico, da bi iz- vedel, kako mislijo tu o velikem dogodku, ki je sam imel nemajhno vlogo v njem, in bi poseb- no izsledil, je li med pogovarjajočimi se kak postenjak, katerega bi ubog mladenič lahko za- upno poprašal za pot brez strahu, da pride v zadrego in bo prisiljen klepetati o svojih last- nih zadevah.

"Hm!" je rekel eden. "To pot se pa v res- nici zdi, da so Milanci mislili končno resno na- stopiti. Dovolj, jutri najkasneje se bo kaj vede- lo."

"Kesam se, da nisem šel davi v Milan," je rekel drugi.

"Če pojdeš jutri, grem tudi jaz," je rekel tretji in za njim še četrta in peti.

"Rad bi vedel to-le," je povzel prvi, "ali bodo milanski gos-podje mislili tudi na nas u- boge kmete, ali pa bodo dali narediti dobro postavo samo zase. Poznate jih, kakšni so, kaj? Prvzetni meščani, vse bi radi zase, kakor bi drugih sploh ne bilo."

"Tudi mi imamo usta, bodisi zato, da jemo, bodisi zato, da povemo svojo misel," je rekel drugi s toliko ponižnejšim glasom, kolikor dr- znejši je bil stavek. "In kadar je stvar v to- ku..." Toda zazdela se mu je bolje, da ne konča misli.

(Dalje prihodnjik.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo le- pih romanov slovenskih in tu- jih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

ko je predsednik Roosevelt podpisal predlogo za socijalno varnost, ki je z njegovim podpi- som postala zakon. Poleg predsednika so na sliki: delavska tajnica Miss Perkins, senator Wagner, senator Harrison in kongresnik Robert Doughton.

GREHI OČETOV

Roman v dveh zvezkih

Za Glas Naroda priredil I. H.

PRVI ZVEZEK.

32

Ko se zopet vrne v sobo, odpre klavir in prične uglaševati gosli.

Vedel sem, da gospod Barka ne bo pustil dolgo čakati in nisem mu hotel prikrajšati tolažbe, ki jo je prišel iskat. Zato odidem.

Komaj sedem k pisalni mizi, ko zgoraj že prične brniti klavir in peti gosli. In zveni in plaka, da se prične mračiti. Nato pa slišim nad seboj korake odhajajočega profesorja.

Ko malo zatem grem iz hiše, je bilo na stopnicah že temno. Toda lepi večer se sije skozi odprto okno. Že hočem stopiti na ulico. Tedaj pa slišim za seboj na dvorišču jezen profesorjev glas:

— Proč! Tukaj nimate ničesar opraviti! Ne vi! Ne!

— Toda prosim, hotel sem samo —, — pravi drugi glas.

Takoj ga zopet spoznam: to je bil glas onega razcapanega in boječega dečka, ki sem ga pred dvema dnevnoma našel za vratmi. Mesto ošabnih besed, ki jih je rabil pred menoj, jih izgovarja sedaj kot v bolestni prošnji.

— Tukaj nimate ničesar več prositi in nič več zahtevati!

Tako je gospod Barka v naraščajoči jezi zavrnil dečka.

— Zadovoljen sem z eno besedo. Recite mi jo iz usmiljenja!

— Usmiljenje? Tako? Toda, ko je bil čas, da bi jo vi morali čutiti, kje pa je bilo tedaj usmiljenje? Toda jaz, da, jaz imam usmiljenje! In iz usmiljenja ne maram —. Pojdite Pojdite!

— Ne! Ne grem! Saj imam vendar pravico —.

— Pravico! Vi? Pri tej besedi me mine potrpljenje. Pojdite! Nič več vas ne morem videti! Pojdite, ali pa pozabim, da —.

— Pa jaz hočem —.

— Izpustite mojo roko!

Te boječe besede me napotijo, da se vrnem na dvorišče. Tedaj pa vidim, kako skuša profesor izvleči svojo roko iz obeh rok fanta, ki je imel na sebi isto razcapano obleko in isti potlačeni klobuk, kot takrat.

— Pojdite, nekdo prihaja! — pravi tiho gospod Barka, ko me zapazi.

Fant ga izpusti in s povešeno glavo in s kretnjami pijanca se splazi mimo mene na ulico.

Gospod Barka si poravnava naočnike in se mi za korak približa. Pozdravim. Mesto, da bi prijel mojo roko, omahuje proti zidu ter se kot pri napadu omotice nasloni na okno.

— Gospod profesor! — zakličem prestrašen, ga primem pod pazduho in ga peljem do kamnite klopi, ki je bila poleg vrat vzdana v zid. Sedaj šele vidim, kako zmedene so bile njegove oči.

— Hvala! — šepče in lovi sapo. — Nekdo, da, saj ste menda videli, nekdo me je nagovoril na vznemirljiv način. Prišlo je tako nenadoma. In skrbi zadnjih dni, da, so me napravile tako strašljive. — Roke pritiskne na tresoca se kolena, kot v mrazu se stresejo njegove rame in mrmra pred se: — Kako zapuščen izgleda! In danes! Ravno danes! — Nato vstane in pravi: — Oprostite in ne štejte mi v zlo, da šele sedaj mislim na to: za grob moje Marjete ste poslali tako lep venec —.

— Glas se mu zloži in s tresočo roko prične vrteti svojo brado. — Zelo me je veselilo. Sedaj pa vas prosim, da mi dovolite, da se poslovim, da. — Ponudi mi roko, pritiskne naočnike in s kratkimi nogami naglo gre proti vratom.

Stopim na ulico. Nad praznim prostorom, ki se je od moje hiše raztezal do kanala, se je medla svetloba posameznih svetilk neuspešno borila proti naraščajočemu mraku. Pogledam okoli — in res, tam v temni senci drevesa stoji skrivnostni fant, naslonjen na vrtno ograjo.

Obide me skušnjava, da bi ga ogovoril. Skoro se mi dozdeva, da je uganil moj namen. Še nižje potisne klobuk in naglih korakov odide.

Poteče nekaj dni. Zelena hiša je že pozabila otroka, ki so ga odnesli iz njenih zidov. Kot prej je mladina vpila in kričala po dvorišču, nič več ni čutila vrzeli, katero je izrezala v veselo gručo smrt.

Hčer gospoda Barke po pogrebu nisem več videl in s profesorjem sem samo nekoliko kratko govoril. Dozdevalo se mi je, kot bi se namenoma izogibal dolgega razgovora z menoj. Mogoče iz bojazni, da bi ga kaj vprašal, na kar ne bi rad odgovoril.

Dan za dnem, kmalu v popoldanskih urah, je prihajal k Albertu, da je igral. In tam sem se pogosto z njim sestel. Ako sem bil pri Albertu, kadar je prišel, je takoj po nekaterih uljudnih besedah prijel gosli. In če sem ga dobil, kadar sem stopil v Albertovo sobo, tedaj je pri mojem vstopu vstal, se je izgovoril, da ima kako službeno pot in že je bil skozi vrata. Niti pogovor o Mozartu ni bil mogoč. Celo njegovo bitje je bilo premenjeno. Drugače je kaj rad potožil svoje gorje. Sedaj pa je postal skop s svojimi besedami. In od dneva do dneva je postajal manjši, lezel je sam v sebe. Na njegovem obrazu so se pomnoževale brazde. In pogostejše kot prej so posegale njegove roke v brado, čije bele lise so vidoma rastle.

— Zdi se mi, da stari mož pričinja omagovati na svojem potu trpljenja, — pravi Albert, ko sem nekega dne govoril z njim o izpremembi, ki sem jo opazil na profesorju, — in nič čudnega ne bi bilo, ako bi bila tuga njegovega življenja enkrat preveč.

V tem tednu je postajalo moje občevanje z Albertom vedno bolj prično. Dan za dnem sva podaljšala čas za pogovor. In če se je kak večer dogodilo, da sem pri svojem delu pozabil na čas, kadar sem ga imel navado obiskati, je prišel k meni ter mi zaprl knjigo in pisanje.

Nekega opoldneva, ko sem pri kosilu pripovedoval o napredku svojega dela, mi pravi:

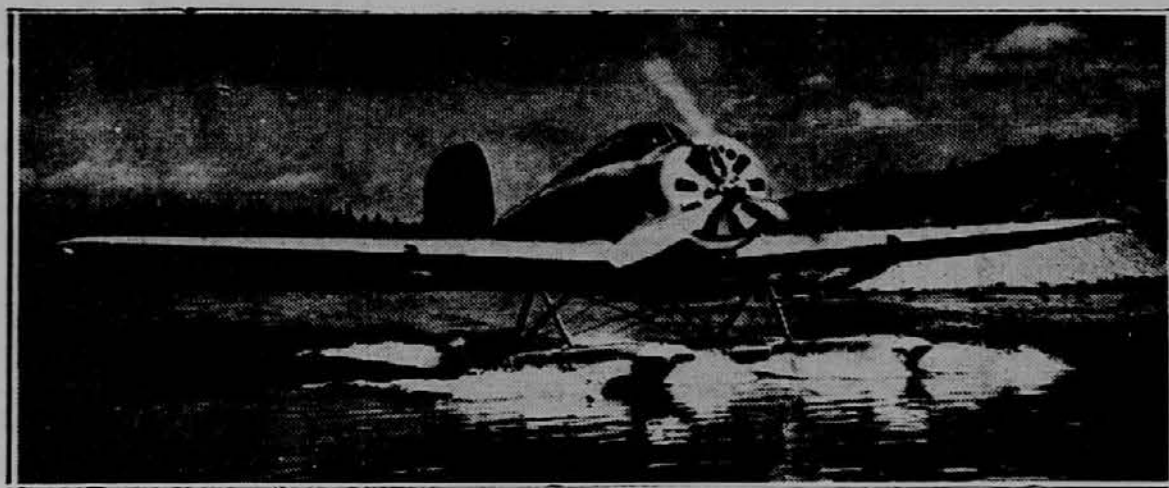
— Ali res nameravate takoj po končanem delu odpotovati iz Berlina?

To toplo vprašanje me razveseli. Zmajem z glavo.

— Za svoj odhod imam še dovolj časa.

(Dalje prihodnjič.)

USODONOSNO LETALO

V letalu, ki ga vidite na sliki, sta nameravala sloviti letalec Wiley Post in ameriški humorist Will Rogers poleteti iz Alaske v Sibirijo. Na severu Alaske je letalo treščilo na zemljo.

Post in Rogers sta bila na mestu mrtva.

Iz Jugoslavije.

Po 18 letih se je vrnil.

Leta 1914. so Madžari v Srbiji ujeli 16 let starega Mališa Matiča. Odtlej je fant prebival na Madžarskem kot natak. Misli je, da mu je sovražnik pobil tudi mater, ki je bila res internirana, po okupaciji se je pa vrnila v rojstni kraj Lelič v valjevskem srezu. Mati je dolgo čakala sina, ker se pa le ni oglasil, ga je proglasila za mrtvega in mu postavila tudi nagrobni spomenik. Te dni se je pa Mališa oglasil iz Kraljeva, kjer si je s prihranki odprl gostilno. Po naključju je zvedel, da mu mati še živi.

Krvna osveta in otmica.

Pred nekaj meseci sta se sestri Duša Melmetovića iz Okraščice na Kosovu poročili s sinoma kmečkoga bogataša Zečira Iljazovića v Bajgori. Pogodili pa so se tedaj, da Zečir da Dušo za ženo svojo hčer Nišo, najlepše dekle daleč naokoli. Ko je Duša zahteval izvršitev obljube, se je stari Zečir upiral, ker je mislil, da bo mogel hčer drugam zelo drago prodati. Zato sta njegova sinova, Dušova svaka, povabila Dušo, naj pride in skrivaj odvzame Nišo. To se je zgodilo in Duša je s svojim bratom odpeljal Nišo na svoj dom. Stari Zečir pa se je maščeval. Nekaj dni pozneje je ustrelil Dušovega brata in pobegnil v gozdove. Zadeva ni bila prijavljena sodišču in begunec je po posredovalcih stavil Dušo predlog, da mu plača 52 turških lir odkupnine za ubitega brata, če se odpove krvni osveti. Duša je denar sprejel, Zečir pa se je sam ogradil oblastem. Duša pa pogodba ni bila sveta in ni opustil misli maščevanja. Na svoj dom je povabil Zečirjevega sina Huseina. Ta je prišel nič hudega sluteč, zadnji dan mlače pa ga je Duša ustrelil, baš ko je nosil vrečo pašnice v kašo. Tudi Duša se je sam javil orožnikom.

Brata in sestro zasula zemlja.

Dragotin in Sofija, 18letni sin in 16letna hči posestnika Lupurova v Beški pri Stari Pazovi sta šla na grič za vasjo, da bi prinesla prsti, ki so jo potrebovali doma. Ko sta na griču zapolnila košari, se je Dragutin pripetila nesreča, da je omahnil čez rob, ki se je strmo spuščal v dolino. Sestra ga je pograbila, a je brat v padcu tuku njo potegnil za seboj. Tedaj se je za njima z vrha hriba utruga velika plast prsti in ju popolnoma zasula. Ko so ju odkopali, sta bila že mrtva zadušena pod prstjo.

Izvor žab in pijavk.

Ob reki Neretvi v Dalmaciji je postal izvor žab in pijavk zelo važna panoga domačega gospodarstva. Žabe, to se pravi,

žabji kraki se izvažajo v Italijo in italijanski ribji trgovci, katerim je omejitve uvoza rib iz Jugoslavije vzela lep zaslužek, prav pridno povprašujejo po njih. Pijavke pa se v velikih količinah izvažajo v Francijo. Žab in pijavk je v močvirnem ozemlju ob Neretvi zelo veliko, pa je tako izvoz prinesel pokrajini nad milijon dinarjev dohodkov, kar je za revne kraje pravi blagoslov.

Izmišljeni roparji.

Občinska uprava Gornjega Jabolčista je uradno sporočila, da se po gorovju Solunski glavi med Velesom in Skopljem klati oborožena razbojniška tolpa. To se je razglasilo po vseh bližnjih občinah in živ krst se ni upal na Solunsko glavo. Bilo pa je vendarle čudno, da so kljub krvoločnim razbojnikom prav pridno zahajali tja gor vsi prebivalci iz Jabolčista, ki so večinoma Arnavti. Naposled se je izkazalo, da je bila vest o razbojnikih enostavno izmišljena. Na Solunski glavi je namreč obilo robitnic in planinskega mahu, kar se zelo dobro prodaja v Skoplju. Da bi se obranili obiračev iz drugih občin, so Arnavti izmišlili razbojnike in tako oplašili vse druge občine.

Akcija za prehrano severne Dalmacije.

V Šibeniku so zborovali predstavniki raznih organizacij in ustanov ter razpravljali o akciji za prehrano siromašnega prebivalstva severne Dalmacije, kjer je suša v toliki meri škodovala letini, da ljudem pojmi proti huda lakota. Boda proti tudi ribičem, ker je zabranjen uvoz rib v Italijo in so letos za služili ribiči na dan komaj po 7 do 10 Din. V primorskih krajih pa živi okrog 10.000 ribičev, ki imajo okrog 30.000 družinskih članov. Na zborovanju so bili sprejeti razni predlogi, ki bodo predloženi na merodajnih mestih.

Zapuščinski spisi, ki so 47 let ležali v arhivu.

Sresko sodišče v Valjevu je začelo razpravljati o zapuščinski zadevi kmeta Živka Rasulića iz Žabarja, ki je bila na dnevnem redu že leta 1860. Tedaj je sodišče cenilo vrednost zapuščine na 5.713 čaršijskih grošev. Naslednikov zapuščine je bilo precej in vršila so se med njima pravde, ki so v redu tekle vse do leta 1888. Tedaj pa je akt zaspal v arhivu in je prišel na dan šele sedaj po 47 letih.

Advertise in "Glas Naroda"

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

IGRE

ANTIGONE, Sofoklej, 60 strani 30
AZAZEL, trdo vez. 1.—

CYRAN DE BERGERAC, Heroldna komedija v petih dejanjih. Trdo vezano 1.70

ČRNE MASKE

Spisal Leonid Andrejev, 32 str. Cena 35
Globoka ruska drama je podana v jako lepem slovenskem prevodu.

EDA, drama v 4. dejanjih 60
GOSPA Z MORJA, 5. dejanj 75

KREUTZERJEVA SONATA
Spisal L. N. Tolstoj, 136 strani. Cena 60

S čudovitim mojstrovom priklene Tolstoj v tem romanu bralca nase. Mukoma doživljamo prizor za prizorom, grozovitost za grozovitostjo do strahnega konca.

LJUBOSUMNOST
Spisal L. Novak, 45 strani. Cena 30

Dejanje te veseloigre je napeto in polno pritegnega humorja. Scenarija je skromna, številno oseb nizko (6). Našim malim odrom, ki žele uspešna večera, knjižico toplo priporočamo.

LOKALNA ŽELEZNICA, 3. dejanj 50
LJUDSKI ODER:

5. zv. Po 12 letih, 4. dejanja 60
MAGDA, Spisal Alojzij Remeč, 86 strani. Cena 45

Založnica uboga dekleta v dvanajstih prizorih. "To je britka, globoka zgodba ženske, ki trpi, pada in odpušča in umira po krivdi moža."

MARTA, SEMENJ V RICHMONDU, 4. dej. 30
MOGOČNI PRISTAN, Milčinski, 52 strani 35

NAMIŠLJENI BOLNIK, Moliere, 80 str. 50
OB VOJSKI, Igrokaz v štirih slikah 30

OPOROKA LUKOVKEGA GRAJŠČAKA
47 strani. Cena 30

Ta veseloigra znamenitega češkega pisatelja Vrhlička je namenjena predvsem manjšim odrom.

PETROKOVE POSLEDNJE SANJE
Spisal Pavel Golja, 84 strani. Cena 40

Božična igra v štirih slikah, primerna za večje odre.

POTOPLJENI ZVON
Spisal Gerhart Hauptmann, 124 str. Cena 50

Dramatska bajka v petih dejanjih.

PEPELUV, narodna pravljica, 6. dejanj 72 str. 35
REVIZOR, 5. dejanj, trdo vezano 75

R. U. R. Drama v 3. dejanjih s predigro, (Čapek). Vezano 45

ROKA V ROKO 30
MACBETH, Shakespeare. Trdo vezano. 151 str. Cena: mehko vezano 70

VENECIJSKI ŠKOLNIK, Mehko vezano 70
SEN KRESNE NOČI, Shakespeare. Mehko vezano. Cena 70

SKOPUH, Moliere, 5. dejanj, 112 str. 50
BENEŠKI TRGOVEC, Igrokaz v 5. dejanju 50

Klasične igre najslavnejšega dramatika, kar jih pozna svetovna literatura. Dela je prevedel v krasno slovensko naš najboljši pesnik Oton Župancič.

SPODOBNJI LJUDJE ("ŽIVETI")
Spisal F. Lipovec, 40 strani. Cena 30

To je ena izmed petih enodejank, čijih dejanje se vrši pred svetovno vojno. Namen ki ga je imel pisatelj, nam odkriva na čelu knjige z besedami: — Ni strup, temveč zdravilo, kar ti dajem.

TESTAMENT
Spisal Ivan Rozman, 105 strani. Cena 35

Ljudska drama v štirih dejanjih. Vprizoričenje je omogočeno povsod, tudi na takih odrih, ki ne zmorejo za svoje predstave prevelikih stroškov.

TONČKOVE SANJE NA MIKLAVJEV VEČER
Mladinska igra s petjem v 3. dejanjih 60

VRTINEC, Zagor, 3. dejanja, 51 str. 35
ZAPRAVLJIVEC, Moliere, 3. dejanja, 107 str. 50

ZGODOVINSKE ANEKDOTE, Cena 30
ZA KRIZ IN SVOBODO, Igrokaz v 5. dejanjih 35

ZBIRKA LJUDSKIH IGRE.
3. snopič. Mlin pod zemljo, Sv. Neža, Sanje 60

13. snopič. Vestalka, Smrt Marije Device, — Marjin otrok 30

14. snopič. Sv. Boštjan, Junaška deklica, — Materin blagoslov 30

15. snopič. Turki pred Dunajem, Fajla in Neža 30

20. snopič. Sv. Just, Ljubezen Marijinega otroka 30

PESMI in POEZIJE
AKROPOLIS in PIRAMIDE 30

BALADE IN ROMANCE, trda vez. 1.25
broširana 1.—

BOB ZA MLADI ZOB, trda vez 40
KRAGULJČKI (Uta) 65

MOJE OBZORJE, (Gangl) 1.25
NARCIS (Gruden), broš. 30
NARODNA PESMARICA, Cena 50

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PLATE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

SEPTEMBER:

7. septembra: Aquitania v Cherbourg

10. septembra: Europa v Bremen

Conte di Savoia v Genoa

11. septembra: Manhattan v Havre

12. septembra: Majestic v Cherbourg

14. septembra: Lafayette v Havre

Conte Grande v Trst

17. septembra: Bremen v Bremen

19. septembra: Berengaria v Cherbourg

21. septembra: Ile de France v Havre

24. septembra: Rex v Genoa

25. septembra: Washington v Havre

26. septembra: Champlain v Havre

Aquitania v Cherbourg

27. septembra: Europa v Bremen

PESMI Z NOTAMI

MEŠANI IN MOŠKI ZBOR

Ameriška slovenska lira. (Holmar) 1.—
Orlovke himne. (Vodopivec) 1.20

Pomladanski odmevi, 11. zv. 45

MOŠKI ZBOR

Gorski odmevi. (Laharnar) 2. zvezek 45
Trije moški zbori. (Pavčič) 40

Izšla Glasbena Matica

DVOGLAS NO

Nasi himni 50

MEŠANI ZBORI

Trije mešani zbori. Izšla Glasbena Matica 45

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM:
Domovini. (Foerster) Izšla Glasbena Matica 40

Gorske cvetlice. (Laharnar) 45
Četvero in petero raznih glasov 45

V pepelnici noči. (Sattner) 45
Kantanta za soli, zbor in orkester. Izšla Glasbena Matica 75

Dve pesmi. (Prelovce). Za moški zbor in bariton solo 20

MALE PESMARICE

St. 1. Srbske narodne himne 15
St. 1a. Što čutiš, Srbije tužni 15

St. 11. Zvečer 15
St. 12. Podoknica 15

Slavček, zbirka solskih pesmi. (Medved) 25
Lira. Srednjebojska, 1. in 2. zvezek po 50

Troglasi mladinski zbor primeren za troglasen ženski ali moški zbor. 15 pesmi. (Pregel) 1.—

MEŠANI IN MOŠKI ZBORI. (Aljaš) —
3. zvezek. Psalm 118; Ti veselo poj; Na dan; Divna noč 40

6. zvezek. Opomin k veselju; Sveta noč; Stražniki; Hvalite Gospoda; Občutki; Geslo 40

CERKVENE PESMI
Domači glasovi. Cerkevne pesmi za mešan zbor 1.—

Tantum Ergo (Foerster) 50
Mašne pesmi za mešan zbor (Sattner) 50

Pange Lingua Tantum Ergo Genitori (Foerster) 50
K svetemu Rešnjemu telesu (Foerster) 40

Sv. Nikolaj 60

NOTE ZA CITRE
Kozeljški. Podnik v igranje na citrah, 4 zvezki 3.50

Buri pridejo, korčičica 20

NOTE ZA TAMBURICE
Slovenske narodne pesmi za tamburaški zbor in petje (Bajuk) 1.30

Bom šel na planince. Podpuri slov. narodnih pesmi (Bajuk) 1.—

Na Gorenjskem je slečno 1.—

RAZGLEDNICE
Newyorške. Različne, ducat 40

Iz raznih slovenskih krajev, ducat 40
Narodna noša, ducat 40

POSAMEZNI KOMADI po 5 centov

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, reko-mandirajte pismo.

KNJIGE POŠILJAMO POŠTNINE PROSTO

Naslovite na: —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 WEST 18th STREET
NEW